

(3)

27. Blocus d'Athènes (404).

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἠπόρουν τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς ὄντων οὔτε σίτου. Διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες ἐκαρτέρουν, καὶ ἀποθησακόντων ἐν τῇ πόλει λιμῶ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. Ἐπεὶ δὲ παντελῶς ἤδη ὁ σίτος ἐπελελοιπεί, ἐπεμψαν πρέσβεις παρ' Ἀγιν, βουλόμενοι σύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις ἔχοντες τὰ τεύχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐπὶ τούτοις συνθήκας ποιεῖσθαι. Ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός. Ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οἱ πρέσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεμψαν αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ τῆς Λακωνικῆς καὶ ἐπύθοντο οἱ ἔφοροι αὐτῶν ἃ ἔλεγον ὄντα οἷα περ καὶ πρὸς Ἀγιν, αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευον ἀπέναι καί, εἰ τι δεόνται εἰρήνης, κάλλιον ἦκειν βουλευσαμένους. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπεὶ ἦκον οἴκαδε καὶ ἀπήγγειλαν ταῦτα εἰς τὴν πόλιν, ἀθυμία ἐνέπεσε πᾶσιν· ὥντο γὰρ ἀνδραποδισθῆσθαι καὶ ἕως ἂν πέμπωσιν ἑτέρους πρέσβεις, πολλοὺς τῷ λιμῶ ἀπολεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως οὐδεὶς ἐβούλετο συμβουλευεῖν.

ΧΕΝΟΡΡΙΟΝ

(Paris.)

(7)

25. Kronos, père de Zeus, explique à l'un de ses prêtres pourquoi il a abdiqué.

Ἱερεὺς. — Τί παθῶν δέ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν;

Κρόνος. — Ἐγὼ σοὶ φράσω· τὸ μὲν ὄλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρός ὑπὸ τοῦ χρόνου ὦν — διὸ καὶ πεπεδησθαι με οἱ πολλοὶ εἶχασαν — οὐ γὰρ ἡδυνάμην διαρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν τὴν ἀδικίαν τῶν νῦν, ἀλλ' αἰεὶ ἀναθεὶν ἔδει ἄνω καὶ κάτω τὸν κεραυνὸν διηρμένον τοὺς ἐπιόρκους ἢ ἱεροσύλους ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες ἦν καὶ νεανικόν· ἐξέστην οὖν εὐ ποιῶν τῷ Διί. Καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι διανείμαντα τοῖς παῖσιν οὕσι τὴν ἀρχὴν αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας οὔτε τοῖς εὐχομένοισι χρηματίζοντα· οὔτε ὑπὸ τῶν τάναντία αἰτούντων ἐνοχλούμενον οὔτε βροντῶντα ἢ ἀστράπτοντα ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἡδιστον βίον διάγω ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν· ὁ δὲ ἄρχει μυρία ἔχων πράγματα.

LUCIEN

(Caen.)

(4)

18. Eschine répond aux accusations de Démosthène.

Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν Δημοσθένης ὡς ἐγὼ τοῖς ἑμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω. Φησὶ γάρ με, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, εἰπεῖν τὸν Ἡσίοδον, ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν·

Φῆμη δ' οὐτις πάνταν ἀπόλλυται, ἦντινα λαοὶ πολλοὶ φημίξωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὕτη, τὴν δ' αὐτὴν ταύτην ἦκειν νῦν θεὸν ἐμοῦ κατηγοροῦσαν· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. Εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλείστον διαφέρει φῆμη καὶ συκοφαντία. Φῆμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῇ, διαβολὴ δ' ἀδελφόν ἐστι συκοφαντία. Διόριώ δ' αὐτῶν ἐκάτερον σαφῶς. Φῆμη μὲν ἐστίν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστίν, ὅταν πρὸς τοὺς πολλοὺς εἰς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν ἐν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις πρὸς τε τὴν Βουλὴν διαβάλλῃ τινὰ. Καὶ τῇ μὲν φῆμῃ δημοσίᾳ θύομεν ὡς θεῷ, τῶν δὲ συκοφαντῶν ὡς κακούργων δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα.

(Clermont.)

ESCHINE

(8)

26. Comment Prométhée fut amené à dérober le feu pour le donner aux hommes.

Ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ (') ἔρχεται Προμηθεὺς ἐπισκεφόμενος τὴν νόμην, καὶ ὄρᾳ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνόν τε καὶ ἀνυπόδητον καὶ ἄσπρωτον καὶ ἄοπλον· ἤδη δὲ καὶ ἡ εἰμαρμένη ἡμέρα παρῆν, ἐν ᾗ ἔδει καὶ ἄνθρωπον ἐξίεναι ἐκ γῆς εἰς φῶς. Ἀπορίᾳ οὖν ἐχόμενος ὁ Προμηθεὺς ἦντινα σωτηρίαν τῷ ἀνθρώπῳ εὖροι, κλέπτει Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς τὴν ἐντεχνον σοφίαν σὺν πυρί (ἀμήχανον γὰρ ἦν ἄνευ πυρὸς αὐτὴν κτητὴν τῷ ὀφελείμῳ γενέσθαι), καὶ οὕτω δὴ δωρεῖται ἀνθρώπῳ. Τὴν μὲν οὖν περὶ τὸν βίον σοφίαν ἄνθρωπος ταύτῃ ἔσχεν, τὴν δὲ πολιτικὴν οὐκ εἶχεν· ἦν γὰρ παρὰ τῷ Διί. Τῷ δὲ Προμηθεὶ εἰς μὲν τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν οὐκέτι ἐνεχώρει εἰσελθεῖν· πρὸς δὲ καὶ αἱ Διὸς φυλακαὶ φοβεραὶ ἦσαν· εἰς δὲ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οἶκημα τὸ κοῖνον, ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνεῖται, λαθὼν εἰσέρχεται, καὶ κλέψας τὴν τε ἔμπυρον τέχνην τοῦ Ἡφαίστου καὶ τὴν ἄλλην τὴν τῆς Ἀθηνᾶς δίδωσιν ἀνθρώπῳ.

PLATON

(Paris.)

(') αὐτῷ désigne Épiméthée, qui venait de répartir entre les animaux les facultés naturelles et se trouvait embarrassé parce que dans cette répartition (νομή) il avait oublié l'homme.